

udgaa som saadant uden Ministeriets Samtykke, og en Bestemmelse herom, der navnlig er fornøden efter den foretagne Forandring i den af Kommissionen foreslaaede Ordning med Hensyn til Optagelse af Hovedvandløb, er derfor tilføjet den i Sens sidste Stykke indeholdte Regel om, hvorledes Bestemmelse tages om et Vandløbs Udgaan som Hovedvandløb eller mindre offentligt Vandløb.

§ 6. Den i § 6, 4de Stykke, foretagne Forandring er ikkun en Redaktionsændring.

Naar det i Sen er forbeholdt henholdsvis Indenrigsministeriet eller Amtsrådet i Tilfælde af Uenighed mellem de kommunale Bestyrelser angaaende Affattelsen af Regulativet for et Vandløb, der vedkommer flere Kommuner, at afgjøre Sagen, skal man for Lydeligheds Skyld fremhæve, at det hermed er Tanken, at de Bestemmelser vedkommende Affattelsen af et Regulativ, som under almindelige Forhold skulle tages af selve den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, i fornævnte Tilfælde ville være at træffe henholdsvis af Ministeriet eller Amtsrådet, hvem det saaledes vil kunne tilfalde dels at afgive det i § 7 omhandlede Skjøn om, hvorvidt det er fornødent, at Landvæsenkommissionen tilkaldes, forinden der skrives til Affattelse af Regulativet, dels at afgjøre alle de Punkter i Regulativet, som ikke kræve Landvæsenkommissionens Medvirkning, men som kunne ordnes af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse selv (Regulativets administrative Del jfr. § 24).

Det er af Kommissionen foreslaet, at Regulativerne for samtlige offentlige Vandløb skulle stadfæstes, de for Hovedvandløbene og for de mindre offentlige Vandløb i Kjøbstadkommunerne af Indenrigsministeriet, og de for de mindre offentlige Vandløb i Sognekommunerne af Amtsrådet. Da der efter den gjældende Lovgivning ikke kræves nogen Stadfæstelse af de af Amtsrådene forfattede Regulativer for de større Vandløb og Regulativerne for de mindre Vandløb i Kjøbstadkommunerne skulle indsendes til Stadfæstelse af vedkommende Amtmand, gaaer Forslaget, forsaavidt disse Vandløb angaaer, ud paa at indføre en ny Ordning. Denne har man imidlertid ikke fundet at kunne tiltræde. Naar henses til de mange forskellige Forhold, hvorom der (jfr. § 5) i Regulativerne skal indeholdes Bestemmelser, som dels stotte sig til ældre eller nyere Landvæsenkommissionensforetninger, Dverenskomster m. m., dels bero paa et Skjøn om, hvad der i de foreliggende særlige Tilfælde er det Hensigtsmæssigste, er det nemlig klart, at det for Ministeriet vilde være forbundet med overordentlig Vanskelighed og Vidsløstighed at underlæste Regulativforslagene en virkelig Prøvelse, uden hvilken Stadfæstelsen vilde blive en reen Form. En saadan Prøvelse vilde i alt Fald forudsætte, at man blev bekendt med samtlige Regulativforslagenes Affattelse forudgaaende Forhandlinger, ligesom det paa Grund af

manglende Lokalkundskab ofte vilde være nødvendigt at tilveiebringe en stor Del faktiske Oplysninger, naar den fornødne Fuldstændighed af Regulativerne skulde sikres gennem Stadfæstelsen. Forsaavidt Kommissionen ved sit Forslag har tilfattet at forebygge, at der i Regulativerne optages Bestemmelser, som ere i Strid med Lovgivningen, kan hertil bemærkes, at saavel Amtsrådene som Byrådene paa forskjellige andre Omraader have at træffe saa mange Afgjørelser, hvis Lovmæssighed Ministeriet ikke faaer Leilighed til at kontrollere, at det ikke skjønnes af den Grund at kunne være nødvendigt at fordrø Ministeriets Godkendelse af de Beslutninger, der træffes i disse Sager, hvis hele Bestaaenhed just synes at gjøre det ønskeligt, at de saa meget som muligt unddrages Centraladministrationens Indblanding. At Regulativerne erholde en vis Ensartethed, er vel, som af Kommissionen endvidere fremhævet, ønskeligt; men dette vilde neppe opnaaes derved, at de bleve forelagte Ministeriet til Stadfæstelse, allerede af den Grund, at det ikke let af Ministeriet med Sikkerhed kan bedømmes, om ikke de særlige Bestemmelser i det enkelte Regulativ netop maatte være begrundede i særegne stedlige Forhold. I Dverensstemmelse hermed er det i Lovforslaget overladt til Amtsrådene for Hovedvandløbenes Vedkommende at affatte Regulativerne, uden at der paa samme kræves nogen Stadfæstelse, og en lignende Myndighed er der tillagt Byrådene.

Med Hensyn til Regulativerne for de mindre offentlige Vandløb i Sognekommunerne har man med Kommissionen været enig i, at disse, som hidtil, bør indsendes til Amtsrådet til Stadfæstelse. Der udkræves nemlig til Affattelsen af et Vandløbsregulativ, naar det skal have den fornødne Fuldstændighed og Lydelighed, hvilket selvfølgelig er af stor Betydning for de Lodseiere, der ere interesserede i Vandløbet, en Indsigt og Fremstillingsøve, som det ingenlunde kan paaregnes, at alle Sogneraad ere i Besiddelse af, hvortil kommer, at de Hensyn, der tale imod at tillægge Ministeriet en mere almindelig overordnet Myndighed med Hensyn til Fastsættelsen af Indholdet af Vandløbsregulativer, ikke eller dog i langt ringere Grad finde Anvendelse, naar der er Spørgsmaal om at tillægge Amtsrådene en lignende Myndighed.

Bestemmelsen i § 10, 2det Stykke, hvorefter § Landvæsenkommissionen i saadanne Tilfælde, hvor der ved Reguleringen af et Vandløb foretages Rettelse af Bugter i samme, kan paabyde passende Magelæg eller Omdelinger af de mindre Grundstykker, som herved frastjæres enkelte Jordlodder, synes ikke at være uden Betænkelighed, forsaavidt der herved hjemles en Indgriben i private Eiendomsforhold, som ikke kan siges at være nødvendig til Reguleringens Fremme, og det kunde derfor være et Spørgsmaal, om Landvæsenkommissionens Virksomhed ikke burde indskrænkes til